

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 maja 1958 r.

Nr 28

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 118 — z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie tabeli stanowisk i uposażenia pracowników administracyjnych w sądach powszechnych i w sądach ubezpieczeń społecznych oraz ustalenia dodatku uzasadnionego szczególnymi warunkami pracy i specjalnymi kwalifikacjami (dodatku sądowego). 425

ROZPORZĄDZENIA:

- 119 — Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 5 maja 1958 r. w sprawie prowadzenia rzemiosła kominiarskiego i określenia umiejętności zawodowej do jego wykonywania 430
- 120 — Ministra Zdrowia z dnia 2 maja 1958 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 18 czerwca 1957 r. w sprawie obowiązków wytwócy i importera w zakresie wprowadzania do obrotu środków farmaceutycznych oraz w sprawie obowiązków placówek naukowych w zakresie kontroli seryjnej tych środków 431

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 121 — z dnia 8 maja 1958 r. w sprawie ratyfikacji przez Chile Aktu wprowadzającego poprawki do Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, przyjętego w Genewie dnia 25 czerwca 1953 r. 432
- 122 — z dnia 10 maja 1958 r. dotyczące przystąpienia Meksyku do Traktatu Państwowego w sprawie od budowy niezawisłej i demokratycznej Austrii, podpisanego w Wiedniu dnia 15 maja 1955 r. 432

118

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 maja 1958 r.

w sprawie tabeli stanowisk i uposażenia pracowników administracyjnych w sądach powszechnych i w sądach ubezpieczeń społecznych oraz ustalenia dodatku uzasadnionego szczególnymi warunkami pracy i specjalnymi kwalifikacjami (dodatku sądowego).

Na podstawie art. 5 pkt 1 i 2, art. 7 ust. 2 i art. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników administracyjnych, objętych ustawą z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72) i art. 9 dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. Nr 22, poz. 139 z późniejszymi zmianami); a zatrudnionych w sądach powszechnych i w sądach ubezpieczeń społecznych.

§ 2. 1. Dla pracowników wymienionych w § 1 ustala się stanowiącą załącznik nr 1 tabelę stanowisk służbowych, za-

wierającą grupy uposażenia zasadniczego, dodatki funkcyjne i służbowe oraz wymagania kwalifikacyjne obowiązujące dla tych stanowisk.

2. Zasady kwalifikowania pracowników do stanowisk przewidzianych w tabeli określa instrukcja stanowiąca załącznik nr 2.

§ 3. 1. Minister Sprawiedliwości może w porozumieniu z Ministrem Finansów w drodze rozporządzenia uzupełniać tabelę dalszymi stanowiskami i ustalić dla nich odpowiednie grupy zaszeregowania i dodatki.

2. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia:

- 1) określić bliżej rodzaj niezbędnego na danym stanowisku wykształcenia,

2) w stosunku do stanowisk kierowniczych i nadzorczych — przedłużyć ustalone w tabeli okresy praktyki zawodowej w wymiarze sprawiedliwości.

§ 4. 1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3 do pracy w sądach powszechnych i sądach ubezpieczeń społecznych mogą być przyjmowani na stanowiska wymienione w tabeli lub awansowani na wyższe stanowiska tylko pracownicy odpowiadający wymaganiom kwalifikacyjnym, przewidzianym dla tych stanowisk.

2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może w wyjątkowych przypadkach przyjąć do pracy w Sądzie Najwyższym lub awansować na określone stanowisko osobę nie posiadającą kwalifikacji bądź odpowiedniej praktyki zawodowej, wymaganych dla tego stanowiska według tabeli, jeżeli osoba ta wyróżnia się wybitnymi zdolnościami i osiągnięciami w pracy na dotychczas zajmowanych stanowiskach. To uprawnienie przysługuje również Prezesowi Trybunału Ubezpieczeń Społecznych w stosunku do pracowników Trybunału i okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych oraz prezesom sądów wojewódzkich w stosunku do pracowników podległych im sądów wojewódzkich i sądów powiatowych.

3. Łączna suma uposażeń pracowników zatrudnionych w warunkach określonych w ust. 2 nie może przekroczyć 1% planowanego funduszu płac dla sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 5. Zakwalifikowania pracownika przyjmowanego do pracy do stanowiska przewidzianego w tabeli dokonuje kierownik jednostki upoważniony do przyjęcia pracownika.

§ 6. Zaszeregowanie pracownika do grup uposażenia przewidzianych w tabeli uposażeń następuje z zachowaniem zasad rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr 14, poz. 92), z tym że Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego w stosunku do pracowników Sądu Najwyższego, prezes sądu wojewódzkiego w stosunku do pracowników sądu wojewódzkiego i podległych sądów powiatowych oraz Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych i prezesi okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych w stosunku do pracowników podległych im sądów mogą przyznać przy przyjęciu pracownika do służby państwowej grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od najniższej przewidzianej w tabeli dla danego stanowiska, jeżeli posiada on dłuższą praktykę w zakresie czynności związanych z jego stanowiskiem od przewidzianej w tabeli.

§ 7. Kwoty miesięcznego uposażenia dla poszczególnych grup uposażenia wymienionych w tabeli przewidziane są:

1) dla pracowników zatrudnionych w Sądzie Najwyższym i Trybunale Ubezpieczeń Społecznych — w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w ministerstwach i urzędach centralnych (Dz. U. Nr 10, poz. 54),

2) dla pracowników pozostałych sądów — w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w prezydiach rad narodowych i terenowych organach podległych ministrom (Dz. U. Nr 20, poz. 98).

§ 8. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 przyznaje się dodatek uzasadniony szczególnymi warunkami pracy i specjalnymi kwalifikacjami (dodatek sądowy) i to:

1) w wysokości 30 — 50% uposażenia zasadniczego — pełniącym obowiązki na stanowiskach kierowniczych bądź nadzorczych oraz starszych sekretarzy, sekretarzy i kasjerów,

2) w wysokości 20 — 40% uposażenia zasadniczego — wszystkim pozostałym pracownikom, z wyłączeniem komorników sądowych, rejestratorów, starszych maszynistek i maszynistek w hali maszyn, kierowników central telefonicznych i woźnych (gońców).

2. Dodatek wymieniony w ust. 1 przysługuje niezależnie od innych dodatków pobieranych przez uprawnionego do nich pracownika, z wyłączeniem jednak dodatku przewidzianego w uchwale nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139 z późniejszymi zmianami).

3. Maksymalna stawka dodatku sądowego nie może dla pracowników administracyjnych zatrudnionych w Sądzie Najwyższym i Trybunale Ubezpieczeń Społecznych przekroczyć maksymalnej stawki dodatku specjalnego przewidzianej dla poszczególnych grup uposażenia zasadniczego na podstawie powołanej w ust. 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r.

4. Zasady przyznawania dodatku wymienionego w ust. 1 oraz wykaz stanowisk kierowniczych i nadzorczych ustali Minister Sprawiedliwości.

§ 9. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach przewidzianych w tabeli w dniu wejścia w życie rozporządzenia zachowują te stanowiska niezależnie od posiadanych kwalifikacji i praktyki zawodowej.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie zaszeregowania niektórych stanowisk służbowych do grup uposażenia zasadniczego oraz stawek dodatków funkcyjnych i służbowych (Dz. U. Nr 24, poz. 112) oraz inne przepisy w sprawach niniejszym rozporządzeniem uregulowanych.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Finansów.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. (poz. 118).

Załącznik nr 1.

TABELA STANOWISK PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH ZATRUDNIONYCH W SĄDACH POWSZECHNYCH I W SĄDACH UBEZPIECZEN SPOŁECZNYCH

Je- dno- stka	Lp.	Stanowisko	Uposażenie		K w a l i f i k a c j e	Lata praktyki zawodowej	
			zasadnicze (grupy)	dodatek (stałka)		ogółem	w wymiarze sprawiedliwości
Sąd Najwyższy	1	Naczelnik sekretariatu prezydialnego	V—III	3	a) wyższe prawnicze b) średnie ogólne i egzamin sekretarski	3	3
	2	Kierownik oddziału finansowo-rachunkowego	V—III	3	średnie finansowe albo średnie ogólne i kurs rachunkowości sądowej	7	7
	3	Kierownik sekretariatu	V—IV	5—4	a) wyższe prawnicze b) średnie ogólne i egzamin sekretarski	2	2
	4	Kierownik biblioteki	VI—V	a	a) wyższe b) średnie	7	7
	5	Starszy referent	VI—V	a	średnie	2	2
	6	Intendent	VII—V	a—5	średnie	3	3
	7	Kierownik oddziału	V—IV	4—3	średnie ogólne i egzamin sekretarski	6	6
	8	Kierownik oddziału finansowo-rachunkowego	V—IV	4—3	a) wyższe ekonomiczne b) średnie finansowe albo średnie ogólne i kurs rachunkowości sądowej	3	1
	9	Kierownik samodzielnej sekcji kadr	V—IV	4—3	średnie ogólne	6	4
	10	Starszy inspektor	V—IV	5—4	a) wyższe prawnicze b) średnie ogólne egzamin sekretarski	2	2
	11	Starszy inspektor oddziału finansowo-rachunkowego	V—IV	5—4	a) wyższe ekonomiczne b) średnie finansowe albo średnie ogólne i kurs rachunkowości sądowej	6	6
	12	Kierownik sekretariatu	VI—V	5	a) wyższe prawnicze b) średnie ogólne egzamin sekretarski	2	1 sekr. 6
	13	Inspektor	VI—V	5	średnie ogólne i egzamin sekretarski	4	4
	14	Inspektor oddziału finansowo-rachunkowego	VI—V	5	średnie finansowe albo ogólne i kurs rachunkowości sądowej	4	4
	15	Starszy referent	VI—V	b	średnie	3	2
	16	Główny kasjer sądowy	VII—VI	a	a) średnie i kurs rachunkowości sądowej b) pełne średnie i kurs rachunkowości sądowej	3	2
						4	3
Sąd wojewódzki							

Je- dno- stka	Lp.	Stanowisko	Uposażenie		K w a l i f i k a c j e	Lata praktyki zawodowe	
			zasadnicze (grupy)	dotatek (staówka)		ogółem	w wymiarze sprawiedliwości
Sąd wojewódzki	17	Kierownik biblioteki	VII—VI	a	średnie	3	
	18	Starszy rachmistrz	IX—VII	—	a) średnie b) niepełne średnie	1 2	
Sąd powiatowy	19	Kierownik sekretariatu	VI—V	a—5	średnie ogólne i egzamin sekretarski	5	5
	20	Komornik	VI—V	—	a) wyższe prawnicze b) średnie i egzamin na stanowisko komornika	1 1	1 1 u komornika
Trybunał Ubezpieczeń Społecznych	21	Naczelnik sekretariatu	V—IV	5—4	a) wyższe prawnicze b) średnie ogólne i egzamin sekretarski	2 6	1 6
	22	Kierownik oddziału finansowo-rachunkowego	V—IV	5—4	a) wyższe ekonomiczne b) średnie finansowe lub średnie ogólne i kurs rachunkowości sądowej	2 6	1 6
	23	Starszy inspektor	V—IV	5—4	średnie finansowe lub średnie ogólne i kurs rachunkowości sądowej	6	6
	24	Kierownik biblioteki	VI—V	a	średnie	5	
	25	Kierownik biura sekretariatu	VII—V	a—5	a) średnie ogólne b) niepełne średnie	3 4	2 3
	26	Kierownik sekretariatu	VI—V	5	a) wyższe prawnicze b) średnie ogólne i egzamin sekretarski	2 5	1 5
	27	Kierownik rachuby	VI—V	5	a) średnie finansowe lub ogólne i kurs rachunkowości sądowej b) niepełne średnie i kurs rachunkowości sądowej	5 6	5 5
	28	Starszy sekretarz sądowy	VII—VI	b o ile prowadzi sekcję — a	średnie ogólne i egzamin sekretarski	3	3
	29	Referent	VIII—VI	c—b	a) średnie b) niepełne średnie	1 2	1 1
	Wszystkie sądy	30	Samodzielny księgowy	VIII—VI	c—b	a) średnie i kurs rachunkowości sądowej b) niepełne średnie i kurs rachunkowości sądowej	3 4
31		Sekretarz sądowy	VIII—VII	b	średnie ogólne i egzamin sekretarski	1	1 pomoc sekretarska
32		Księgowy	VIII—VI	—	a) średnie b) niepełne średnie i kurs rachunkowości sądowej	1 2	— 1
33		Kierownik hali maszyn	VIII—VII	c	a) niepełne średnie, znajomość pisania i konserwacji maszyn b) podstawowe, znajomość pisania i konserwacji maszyn	2 3	1 2
34		Starsza maszynistka	VIII—VII	—	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie co najmniej 220 uderzeń na minutę	1	1

Je- dno- stka	Lp.	Stanowisko	Uposażenie		K w a l i f i k a c j e	Lata praktyki zawodowej	
			zasadnicze (grupy)	dodatek (stawka)		ogółem	w wymiarze sprawiedliwości
Wszystkie sądy	35	Kasjer	IX—VII	c	a) niepełne średnie kurs rachunkowości sądowe b) podstawowe i kurs rachunkowości sądowej	1	1
	36	Pomocnik sekretarza	IX—VIII	d	średnie ogólne	—	—
	37	Woźny sądowy	IX—VIII	d	a) niepełne średnie b) podstawowe	1	1
	38	Starszy rejestrator	IX—VIII	—	a) niepełne średnie b) podstawowe	—	—
	39	Rejestrator	XI—IX	—	podstawowe	—	—
	40	Maszynistka	XI—IX	—	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie co najmniej 180 uderzeń na minutę	—	—
	41	Kierownik centrali telefonicznej	X—VIII	—	podstawowe	1	—
	42	Starszy woźny	X—IX	—	podstawowe	1	—
	43	Woźny	XI—X	—	podstawowe	—	—

INSTRUKCJA W SPRAWIE ZASAD KWALIFIKOWANIA DO STANOWISK PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH ZATRUDNIONYCH W SĄDACH POWSZECHNYCH I W SĄDACH UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

1. Tabela stanowisk (załącznik nr 1) ustala:

- a) nazwy stanowisk,
- b) uposażenie zasadnicze oraz dodatki funkcyjne albo służbowe, przywiązane do stanowiska,
- c) wymagania kwalifikacyjne dla poszczególnych stanowisk.

2. Wymagania kwalifikacyjne tak w zakresie wykształcenia, jak i praktyki zawodowej są minimalne dla kandydatów na dane stanowiska. Posiadanie przez pracownika lub nabycie w toku pracy wyższych kwalifikacji nie tworzą podstawy do awansu lub zakwalifikowania pracownika na inne stanowisko, aniżeli wynikające z tytułu pełnionych czynności.

3. Przez wykształcenie wyższe należy rozumieć udokumentowane ukończenie szkoły wyższej bądź szkoły uznanej przez władze oświatowe za wyższą (np. Wyższa Szkoła Prawnicza im. T. Duracza).

4. Przez wykształcenie średnie należy rozumieć udokumentowane ukończenie szkoły średniej ogólnokształcącej lub innej upoważniającej do studiów na wyższych uczelniach. Przez wykształcenie średnie ogólne należy rozumieć udokumentowane ukończenie szkoły średniej ogólnokształcącej lub innej upoważniającej do studiów uniwersyteckich. Za równorzędne z wykształceniem średnim ogólnym uważa się również ukończenie szkoły prawniczej.

5. Od wymagania średniego wykształcenia przewidzianego w tabeli — poza przypadkiem z § 9 rozporządzenia — zwolnieni są pracownicy sądowi, którzy takie zwolnienie uzyskali na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, wydanego w trybie art. 154 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360), oraz art. 40 ustawy z dnia 28 lipca 1939 r. — Prawo o sądach ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 71, poz. 476).

6. Przez niepełne średnie wykształcenie należy rozumieć udokumentowane ukończenie sześciu klas gimnazjum tzw. dawnego typu lub czterech klas gimnazjum tzw. nowego typu, potwierdzone odpowiednim świadectwem (tzw. mała matura). We wszystkich innych przypadkach niepełne średnie wykształcenie uważa się za wykształcenie podstawowe.

7. Przez kurs rachunkowości sądowej należy rozumieć udokumentowane ukończenie w Ośrodku Szkolenia Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości co najmniej czterotygodniowego kursu z zakresu zagadnień budżetowych, finansowych, rachunkowych i kasowych sądów.

8. Przez praktykę zawodową należy rozumieć praktykę i pracę w jakimkolwiek zakładzie pracy o charakterze zbliżonym do obowiązków służbowych danego stanowiska tabeli. Przez praktykę zawodową w wymiarze sprawiedliwości należy rozumieć, o ile tabela nie wymaga praktyki na określonym stanowisku, praktykę lub pracę:

- a) w centralnych organach wymiaru sprawiedliwości,
 - b) w sądach powszechnych,
 - c) w sądach ubezpieczeń społecznych,
 - d) w prokuraturach,
 - e) w komisjach arbitrażowych,
 - f) w państwowych biurach notarialnych,
 - g) w wojskowej służbie wymiaru sprawiedliwości,
 - h) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym
- o charakterze zbliżonym do obowiązków służbowych danego stanowiska.

9. Przesunięcie pracownika na wyższe stanowisko może nastąpić jedynie na skutek istotnych zmian w charakterze jego pracy. Poza tym przy przesunięciu bądź przyjęciu należy kierować się wykształceniem, praktyką zawodową, spełnieniem funkcji, zakresem odpowiedzialności oraz uzdolnieniami pracownika.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 5 maja 1958 r.

w sprawie prowadzenia rzemiosła kominiarskiego i określenia umiejętności zawodowej do jego wykonywania.

Na podstawie art. 9 ust. 2 oraz art. 41 ust. 1 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 wraz z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prawo samoistnego prowadzenia rzemiosła kominiarskiego posiadają spółdzielnie pracy kominiarzy oraz oddziały powiatowe Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, zwane w dalszym ciągu osobami prawnymi, i indywidualni rzemieślnicy kominiarscy, zwani w dalszym ciągu osobami

fizycznymi, na podstawie koncesji uzyskanej w myśl przepisów prawa przemysłowego.

§ 2. Za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła kominiarskiego uważa się świadectwo złożenia egzaminu mistrzowskiego lub świadectwo złożenia egzaminu czeladniczego w połączeniu ze świadectwami 3-letniej pracy w charakterze czeladnika w tym rzemiośle.

§ 3. 1. W skład zarządu osoby prawnej ubiegającej się o koncesję na prowadzenie rzemiosła kominiarskiego powin-